

REVISTA DEL CENTRO DE LECTURA

CUARTA ÉPOCA

REUS, SEPTIEMBRE DE 1971

NÚMERO 227

DIRECTOR: XAVIER AMOROS SOLA

Redacció y Administració: calle Mayor, 15 - Talleres: Gráficos Rabessa - Baja del Carmen, 23 bis - Tirada ejemplares 2.250 - D. L.-T. 20-1958

SUMARI:

Universitat a Tarragona. — *G. B.*

El Museu de Reus. — *V. A. Salvadó, A. M. Chacón, T. M. Masdeu.*

Visca Prim! — *Andreu Pujol.*

Noticiari local, comarcal i del Centre.

COMIC: Un acudit de *Sigfrid.*

Alerta amb l'idioma. — *Ramon Amigó.*

AVUI... — A la tarda. — *Enric Aguadé.*

CONVERSA amb Xavier Fàbregas. — *Lluís Pasqual.*

TEATRE: El fons autobiogràfic de "La dama enamorada" de J. Puig i Ferrater.
G. J. Graells.

CINEMA: Alguna cosa sobre el cinema polonès. — *Enric Roig.*

Universitat a Tarragona

G. B.

S'ha parlat moltes vegades de la migració cultural de comarques allunyades de nuclis universitaris, i entrava de ple en aquesta situació la comarca del Camp, fins ara massa allunyada del nucli universitari de Barcelona. La nova d'un col·legi universitari a Tarragona, dependent de la Universitat de Barcelona, exigeix uns nous plantejaments, i més encara, quan bona part d'aquest nucli universitari estarà format per gent de Reus. Això portarà a la nostra comarca una sèrie d'avantatges i de problemes, entès que la Universitat no és sols un casalot més o menys modern, unes classes i una matrícula, sinó que la

Universitat és un cos complet de cultura, d'interrelació amb la terra i amb la gent on aquesta Universitat es desenvolupa. I així, d'entrada, un col·legi universitari al Camp demana unes determinades exigències o unes especials característiques molt diferents que si aquest col·legi universitari estigués situat a la Rioja o a les Illes.

Les característiques de la nostra universitat —parlo en sentit general— no són massa afavorides per a aconseguir una completa interrelació universitat-societat. Ben segur que en gran part aquestes dificultats són fruit d'un problema estructural —figues d'un altre paner— però també en bona

part aquesta interrelació depèn del professorat i de l'alumnat que s'installi a Tarragona.

Si analitzem l'estructura parauniversitària que port afavorir aquesta interrelació, quedarem gairebé sorpresos. No entenc on es formarà la gent universitària en cinema —poso per cas— quan tots sabem la migrada categoria intel·lectual que tenen les cartelleres comercials als dos nuclis de població de Tarragona i Reus, i no ho entenem malgrat els esforços de cineclubs aïllats. O bé es potencien aquests cineclubs o bé els senyors empresaris s'adonen que hi ha un futur públic consumidor de productes de millor qualitat. I cinc cèntims del mateix es pot dir quant a teatre, a exposicions d'art, a conferències, etc. O bé es potencien les institucions culturals comarcals o bé la mateixa universitat les crea, cosa molt més difícil d'aconseguir donat que una Universitat no s'improvisa pas i exigeix la col·laboració de tots els intel·lectuals de l'àrea on està situada. Però on la manca de mitjans pot plantejar-se d'una manera molt més greu és quant a l'usdefruit d'una biblioteca, eina imprescindible per a qualsevol universitari, i més si tenim en compte que Tarragona sols

disposa d'una biblioteca mitjanament acceptable i que Reus sols disposa d'una, i privada. Alhora, la Universitat sols té dues possibilitats: una, crear una biblioteca a la Universitat; l'altra, usufructuar les existents i potenciar-les. La primera solució es gairebé impossible d'aconseguir en un període curt ja que una biblioteca del tipus de la del Centre de Lectura, malgrat que sigui d'alluvió, no s'aconsegueix amb quatre dies.

Fet aquest breu plantejament es poden deduir unes necessitats evidents d'interrelació entre els nuclis universitaris i la xarxa cultural de la nostra comarca. Una interrelació que —sens dubte— portarà beneficis a la mateixa Universitat i a les entitats que funcionen com a nuclis parauniversitaris. I es ací on es planteja la viabilitat de les relacions que han d'existir entre el Centre de Lectura i la Universitat. No aproximar-se a un nucli —reduït encara, escadusser— de la Universitat, que malgrat que es troba situat a Tarragona ha d'ésser el nucli universitari del Camp, portaria al mateix Centre a l'isolament. Un isolament que crec que no té cap mena de sentit, avui, a la segona meitat del segle XX i en una situació cultural com la nostra.